

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายจากมุมมองประชาชนในท้องถิ่นและต่างถิ่น มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

ในการศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจากมุมมองประชาชนในท้องถิ่นและต่างถิ่น โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นองค์ประกอบ 9 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบด้านประสบการณ์ ได้แบ่งออกเป็น 9 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ด้านการเดินทางในจังหวัด ด้านผู้คนในพื้นที่ ด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ ด้านสภาพแวดล้อมของพื้นที่ ด้านกิจกรรมในพื้นที่ (ด้านการท่องเที่ยว) ด้านบริษัทนำเที่ยว และด้านความปลอดภัย
2. องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ
3. องค์ประกอบด้านราคา
4. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม
5. องค์ประกอบด้านการพักผ่อนและผ่อนคลาย
6. องค์ประกอบด้านความน่าตื่นเต้นและการผจญภัย
7. องค์ประกอบด้านการเรียนรู้
8. องค์ประกอบด้านสังคม
9. องค์ประกอบด้านชื่อเสียง(ของแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย)

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ประชาชนในท้องถิ่น หมายถึง เจ้าบ้าน หรือประชาชนชาวไทยที่มีภูมิลำเนาไปทำงานประจำหรือศึกษาอยู่ในจังหวัดเชียงราย และประชาชนต่างถิ่น หมายถึง ประชาชนชาวไทยต่างถิ่นที่ เป็นผู้เดินทางไปเยือนในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด

เชียงรายโดยมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาหรือศึกษาอยู่สถานทีนั้น ทั้งนี้ต้องพักอย่างน้อย 1 คืน

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง จึงใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้ตารางขนาดตัวอย่างของ Seymour Sudman (กฤษณี รื่นรมย์, 2551:187) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling) โดยแบ่งสัดส่วนการเก็บตัวอย่างเป็นประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นเจ้าบ้าน หรือ ประชาชนชาวไทยที่มีภูมิลำเนาไปทำงานประจำหรือศึกษาอยู่ในจังหวัดเชียงราย จำนวน 200 ราย และประชาชนชาวไทยต่างถิ่นที่เป็นผู้เดินทางไปเยือนในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายโดยมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาหรือศึกษาอยู่สถานทีนั้น ทั้งนี้ต้องพักอย่างน้อย 1 คืน จำนวน 200 ราย โดยในแต่ละกลุ่มตัวอย่างดำเนินการเก็บข้อมูลจากสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงราย

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามจากประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นเจ้าบ้าน หรือ ประชาชนชาวไทยที่มีภูมิลำเนาไปทำงานประจำหรือศึกษาอยู่ในจังหวัดเชียงรายจำนวน 200 คน และประชาชนชาวไทยต่างถิ่นที่เป็นผู้เดินทางไปเยือนในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายโดยมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาหรือศึกษาอยู่สถานทีนั้น ทั้งนี้ต้องพักอย่างน้อย 1 คืนจำนวน 200 คน ตามสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเชียงราย เช่น พระตำหนักดอยตุง วัดร่องขุน ด่านพรมแดนแม่สาย สามเหลี่ยมทองคำเชียงแสน รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาคั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง (Self Administrated Questionnaire) โดยแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยว
จังหวัดเชียงรายจากมุมมองประชาชนในท้องถิ่นและต่างถิ่น อันประกอบด้วย ด้านประสบการณ์
ด้านสิ่งจูงใจ ด้านราคาและสภาพแวดล้อม ด้านการพักผ่อน/ผ่อนคลาย ด้านความน่าตื่นเต้นและการ
ผจญภัย ด้านการเรียนรู้ ด้านสังคม และด้านชื่อเสียง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา
(Descriptive Statistics) ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และ
ร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของ
จังหวัดเชียงรายในมุมมองประชาชนในท้องถิ่นและต่างถิ่น ใช้เกณฑ์การแบ่งระดับออกเป็น 5
ระดับตามลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) ในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย
ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าสถิติที่ใช้คือ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ
(Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เกณฑ์การให้คะแนนอ้างอิงเกณฑ์การวัดภาพลักษณ์ของรุ่งรัตน์ ชัยสำเรือง (ม.ป.ป.:
ออนไลน์) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การแปลความหมาย

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ชอบมาก/ภาพลักษณ์เชิงบวก
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 เห็นด้วย/ค่อนข้างชอบ/ภาพลักษณ์เชิงบวก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 ไม่แน่ใจ/รู้สึกเฉยๆ
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 ไม่เห็นด้วย/ไม่ค่อยชอบ/ภาพลักษณ์เชิงลบ
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ไม่ชอบเลย/ภาพลักษณ์เชิงลบ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในมุมมองประชาชนในท้องถิ่นและต่างถิ่น เพื่อต้องการทราบถึงภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในมุมมองประชาชนในท้องถิ่นและต่างถิ่น โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและการทดสอบตัวแปรด้วยวิธีค่าแจกแจงแบบที (Independent Sample T-test) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของประชากร 2 กลุ่ม

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล คือ สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งแนะนำของจังหวัดเชียงราย เช่น พระตำหนักคอยตุ้ง วัดร่องขุน ด่านพรมแดนแม่สาย สามเหลี่ยมทองคำเชียงแสน และ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ตั้งแต่เดือนมีนาคม – สิงหาคม 2555 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเดือนพฤษภาคม กรกฎาคม 2555